

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarck na zatožni klopi?

Stari železni razkancelar, ki je še nedavno tako rekoč bil glavni tečaj okolu katerega se je sukala vsa evropska politika, ne more se nikakor sprijazniti z mislijo, da je doigral politično svojo ulogo, da ostane obsojen na nedelavnost, ali da se peča k večjemu le z malenkostmi. On, ki je bil navajen delati politično vreme vsej Evropi, ki je bil glavna ščuka v evropskem ribnjaku, v katerem je kalil vodo, kadar in kakor se mu je to potrebno zdelo, pač nekako tožno gleda nazaj na najbližjo preteklost, ter ima razloga dovolj za postna pre-mišljevanja o minljivosti vsega pozemskega sijaja.

„Knez Bismarck si sam trga lavor raz glavo“ tako izrazil se je nedavno mladi cesar Viljem na parlamentarnem banketu pri sedanjem državnem kancelarji Capriviji in dodal še razne besede, o katerih se je mnogo pisalo in govorilo. Vse pa so kazale, da mladi nemški cesar, kateremu se poleg necega absolutističnega potegljaja značaja njegovega, ne more zanikavati neka idealnost, vsled katere bi rad postal reformator na raznih poljih, da ta mož ne bode na dolgo trpel one opozicije, katero mu je pričel delati stari razkancelar po svojem padci.

Stvar se je zares v zadnjem času poostrila v toliko, da se je hotelo odločno zahtevati od nekdanjega prvega dostojanstvenika nemškega cesarstva, da opusti vsa ona kritikovanja cesarske vlade in njenih sedanjih zastopnikov, kakor se pojavljajo v dveh nemških listih, o katerih je le javna tajnost, da za njima stoji glede omenjenih izjav Bismarck sam. Če pa je Bismarck nedolžen na tem, priznal naj bi to jasno in brez okolišajev. Da se je mladi cesar jako ostro izrazil o tem počenjanji Bismarckovem, to je znano, govorilo se je celo o vojniškem častnem sodišči, pred katero bi se pozval Bismarck, da se kot general zagovarja pred njim. Za zdaj se sicer o tem še ni ničesar ukrenilo, vidi se pa, da je vsa zadeva postala nekako akutna, da danes ali jutri zna priti do sukoba.

Naj sodi stari Bismarck o svojem delovanju kakor mu drago, toliko je gotovo, da se je po njegovem odstopu položaj zboljšal, da so zginile na

evropskem političnem horizontu one nevarne črne pike, katere je baš on tako rad klical na pomoč, kadar mu je šlo za to, da je dosegel svoj namen. Baš on slikal je najraje v jednacijah slučajih položaj z najtemnejimi barvami, sivo v sivem, kajti vedel je dobro, da le tako preplašil bode temeljito ves svet, a s tem pa dosegel svoj namen. Ni nam potreba sezati nazaj v zgodovino zadnjih let, ter navajati posamičnih slučajev, saj so itak še v dobrem spominu.

Novi nemški cesar ima toliko samozavesti in tudi odločnosti, kar je pokazal že pri raznih pri-lukah, da hoče biti sam svoj kancelar, in niti misliti ni na to, da bi pod njegovim vladanjem kdo le približno mogel doseči tako veljavo in tako neomejeno moč, kakor si jo je prisvajal Bismarck pod starim Viljemom, sedanjega cesarja starim očetom. Mladi cesar vzrastel je na čisto drugih tleh, ideje katere navdajajo njega, so ideje novega časa, socialne dobe, s katerimi se nikakor ni mogel sprijazniti stari Bismarck. Tudi v Nemčiji se kaže, da če se že mora pokoravati kakemu absolutizmu, bi se že raje pokoravalo monarhičnemu absolutizmu nego pa Bismarckovemu, in to navzlic vsemu spoštovanju in priznavanju brezdvombeno velikanskih zaslug, katere si je pridobil bivši kancelar za nemško domovino.

Da so se odnošaji evropski zares izdatno zboljšali, kažeta nam posebno dva slučajja.

Prvi je potovanje avstrijskega prestolonaslednika v Rusijo, o katerem smo že govorili obširno. Pristaviti nam je le toliko, da so baš Bismarckovi organi temu potovanju podtikali skrivne namene. No toliko pa vendar smemo reči, da država, kakor Avstrija, ne bode še le za vsak slučaj hodila povpraševati v Berlin, ali oziroma po mislih Bismarckovih k njemu v Friedrichsruhe, je li bode to, kar namerava storiti, tudi dobilo priznanje ali ne. Saj smo v tem oziru že morda tako preveč bili popustljivi, kar gotovo ni bilo baš na korist našemu ugledu. Da je to potovanje za razvoj naše vnane politike gotovo bilo jako važno in utegne imeti še velike posledice, o tem ni dvomiti. Prav malo pa

nas briga, kako o tem misli stari razkancelar v svojem tihem gnjevu.

Drugi slučaj, kateremu se pripisuje nekoliko politične važnosti, akopram je le bolj privatnega značaja, je potovanje cesarice udove Friderika v Pariz. Akopram je to potovanje naravno popolnoma pod krilom inkognita, je vendar le znak, da napestost mej Nemčijo in Francijo ni tako do skrajnosti tirana, kakor je bila, dokler je vladala še na Nemškem železna pest železnega razkancelarja, ki je z znanimi svojimi „mrzlimi curki“ uduševal razvneto in razburjeno javno mnenje na Francoskem. Če se pomisli, kak vsprejem je imel pokojni španski kralj pred nekaterimi leti v Parizu, samo zarad tega, ker je imel častni naslov pruskega ulanskega polkovnika, se mora priznati, da je potovanje vdove zmagovalca pri Wörthu in na drugih bojnih poljih iz leta 1870, v srce po njenem soprogu pred dvajsetimi leti poražene Francoske na vsak način znak zboljšanih odnošajev.

Tako torej opazamo tudi na to stran, da so nasprotja postala vsaj začasno nekako manj napeta, da se situacija kaže nekoliko bolj prijazna. Mladi nemški cesar, ki je ob smrti slavnega francoskega slikarja Meissonier-ja pisal jako laskavo pismo francoskim umetniškim krogom namenjeno, uplival je s tem prav blagodejno na iste kroge in na velik del javnega mnenja. Seveda temu ne pripisujemo globejega političnega pomena, vendar pa nam je dokaz, da vsaj na polji umetnosti je mogoče, da tekmujeta v prijaznih oblikah dva tako mogočna naroda, kakor sta francoski in nemški.

Taka prijazna oblika pa je bila dozdej izključena, ker za prijazne oblike je imel pač vsak drugi več sposobnosti nego pa železni kancelar s svojim krvavo-železnim geslom, katero mu sedaj sneda ruja v neprostovoljnem počitku v Friedrichsruhe, iz katerega pošilja semtertja svoje strele v predale svojih glasnikov. Ker sta pa zadela skupaj dva kremena, ne bilo bi nemogoče, da danes ali jutri najdemo železnega kancelarja na zatožni klopi, katerej se približuje z osodepolno naglostjo, če ne spremeni svojega obnašanja. Y.

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

(Dalje.)

Gospod svètnik bil je vdovec in ko mu je pan Simon povedal, na kak način je prišel do Ljudmile, dejal je pan Matevž, da mora tudi on poskusiti s takim naključjem. Beseda je dala besedo in v pol ure je bila Lucija nevesta gospoda svètnika nad apelacijami, in to moža grbovnega.

Lucija je kar žarela, pan Matevž je bil v kljub nekoliko sivim lasem še jedernat in sila šaljiv.

Školastika je z novico takoj hitela k starinarici ter zagotovo vedela, da bodo do noči o tem vedeli noter do Smečne.

Pan Simon je bil ves v veselji, a ni je sladkosti, da bi jej ne bilo primešane trohe pelina. Gospod svetovalc je bil z vsem popolnoma zadovoljen in že je držal pero, da bi podpisal ženitveno pogodbo, kar mu ustane osodepolno vprašanje, umeje li nevesta nemški?

Pan Simon nabere obličje v gube ter proglasi, da to v mestu ni navada in da se mu to zdi nepotrebno; a hudo je s tem zadel pana svetovalca, ki je dejal, da jako rad govori nemški, in da se mu ta jezik zdi jako štedljiv, ker se skoro vsake besede polovica more požreti.

Pan Simon je imel zbadljivo opomnjo k temu že na jeziku, a ozrši se na hčer jo je pogoltnil ter se odločil, da dá hčer v tem jeziku poučevati, in na to je pan Matevž privolil.

Lucija je bila nevesta in kakšna nevesta, po celem mestu so jo zavidali in malo jih je bilo, ki so jej to privoščili, in še ti le iz sebičnosti.

„Sedaj bodemo imeli v svetovalstvu za apelacije človeka, na katerega se bodemo lahko obračali v svojih potrebah“, dejal je z zadovoljstvom konšel Arnošt, ki je bil pri sodnji kakor doma.

Pan Simon je bil že čisto na tem, da izpolni, kar je bil obljubil zetu, a nakopal je nase zopet novo dolžnost. Rajši bi bil pridal dvesto kop, ko bi pan svetovalc hotel odstopiti od te nemščine, a nič — na ugovarjanje pana Simona, da bi se Lucija kaj kmalu v njegovi rodbini pričula temu jeziku, zmajal je samo z ramami.

„Kaj pa, če bi ne hotela“, odgovoril je še le

potem, ko je pan Simon izrekel domnevanje, da bodoči pan zet dela to iz same trme.

Pan Matevž se ni dal ganiti in pan Simon je moral iskati učitelja, kajti sam je umel nemški samo očenaš in še par besed, Ljudmila je sicer umela govor, a govoriti se ni upala.

Iskanje nemškega učitelja bilo je vrlo težko. Kolikor je bilo znano panu Simonu, znale so v mestu tri osebe nemški, in sicer stari svetovalski pisar, za katerega je bilo to kakor navlašč, ker so bile tolpe nemških vojakov, idočih todi na Ogersko v mestu često nepovabljeni gosti in je bilo večkrat treba v njih jeziku zarežati nad njimi, potem je bil rektor bakalar Šip, ki je bil nekaj let učitelj pri Šlikovih, in pana Simona nadvornik, ki je deset let služil kot mušketir pri polku Švabskega.

Prvi ni mogel učiteljskega mesta pri Luciji vsprejeti radi mnogih opravkov, drugi je bil nevaren, ker se je bil v ljubezni vnel za Lucijo in njene novce, a da bi nadvornika napravil za učitelja, tega bi pan Simon za ves svet ne bil storil, vrhu tega se je nadvornik s svojim švabskim narječjem s češkimi Nemci jedva umel.

Pan Simon je iskal doma in v okolici, a zaman; konečno je hotel pomagati sam pan Matevž ter se ponudil panu Simonu, da mu pošlje svojega

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. februarja.

Volitno gibanje

Tudi socijalni demokratje hočejo letos pri volitvah poskusiti svojo srečo. Na Dunaji pa tudi v nekaterih mestih na Moravskem postavili so svoje kandidate. Ker nemamo občne volilne pravice, ni misliti, da bi prodrli kak njih kandidat. Na to pa tudi sami ne računajo, temveč le hočejo svetu pokazati, da napredujejo.

Preustroj kmetijskih šol.

V poljedelskem ministerstvu vrše se sedaj posvetovanja o preostroj nižjih kmetijskih šol. Učno gradivo se hoče primerneje razdeliti in veronauk uvrstiti mej obligatne predmete.

Ljudsko števljenje

je na Češkem v nekaterih okrajih dalo kaj ugodne rezultate. Posebno v političnem okraji Most je izid ljudskega števljenja za Čehe povoljen. Pred desetimi leti so v tem okraji bili našli le 3166 Čehov, letos so jih pa samo v štirih občinah nad 6000, v vsem okraji utegnejo pa naštetih blizu 12000 Čehov, posebno če se reklamacije za Čehe ugodno rešije. V jedni občini so 1880 leta bili našli le 119 Čehov, letos pa 1100. Ta okraj se sedaj nikakor ne sme prištevati čisto nemškimi, kakor bi ga radi Nemci. V njem mora vsekako biti češčina popolnoma enakomerna.

Premeščenje primatske nadškofije v Budimpešto.

V ogerski zbornici poslancev interpeloval je grof Emanuel Andrássy naučnega ministra, hoče li storiti vse potrebno, da se primatska nadškofija premesti iz Ostrogona v Budimpešto. Naučni minister je obljubil, da bode vse storil, ker priznava velik pomen tega premeščenja v narodnem in državnem oziru. Ostrogonski kapitel se pa baje misli ustavljati premeščenju in se hoče v tej zadevi obrniti do rimske kurije.

Madžari se pa tudi že prizadevajo, da bi se pravoslavni patrijarhat iz Karlovic premestil v prestolnico, da bi potem vsi višji cerkveni dostojanstveniki bili v Budimpešti.

Vnanje države.

Avstrija in Rusija.

Neki francoski list ve povedati, da pride k prihodnjim velikim lovom car v Avstrijo. Če je to res, je očividno, da so odnošaji mej Avstrije in Rusije prav pristržni in se približuje čas, ko Avstrija zveze z Italijo in Nemčijo več potrebovala ne bode.

Bolgarska in srbska vojska.

Bolgarska vojska šteje v miru 24 pešpolkov po 2 batalijona, 4 konjiške polke po 4 ekadrone, 6 topniških polkov po 4 baterije, katere ima vsaka 5 topove, 1 ženijski polk z dvema batalijonoma in 1 trdnjavsko baterijo poleg drugih pomožnih čet. V miru imajo Bolgari 2548 častnikov, 232 vojaških uradnikov, 34484 podčastnikov in prostakov ter 28.000 konj. Na leto se v Srbiji nabere 16.000 novincev. V Srbiji pa imajo v miru le 21.200 vojakov, uštevši 1011 častnikov. Srbski vojaški list primerja te številke in prihaja do sklepa, da se Srbija v boji ne more meriti z Bolgarijo.

Bismarck.

V Hamburgu ponudili so Bismarcku mandat za državni zbor, pa ga je odklonil, ker ne mara dlje časa bivati v Berlinu. Bivši kancelar najbrž ne upa v državnem zboru spraviti vkupe večje stranke, da bi mogel pritiskati na vlado. Njegova popularnost hitro pojema, od kar je odstopil. Nemci vidijo, da se državni voz ni ustavil, če tudi je on

sinovca, gospoda Hansa Bartle iz Greifenthala, ki bi devojkou poučeval v nemščini. Panu Simonu je bilo jako všeč in pri tej priliki je poslal košijo po Hansa.

Gospod iz Greifenthala je prišel. To vam je bil zvitorepec, da malo takih. Iz vsakega očesa gledalo mu je deset škrateljnov in ni jeden korak, ki ga je storil, ni bil pošten.

„Bog nam prizanesi“, vzdihnila je Školastika, ko ga je prvič videla.

Bilo je pa tudi uzroka, križati se. Prvi dan je bil odločen za počivanje po potovanju in Hans je počival tako temeljito, da so ga morali zvečer prinesiti v posteljo. Drugi dan se je imelo pričeti poučevanje. To je bila težavna reč. Hans ni znal niti besede češki, Lucija niti besede nemški. Iskal je kake nemške knjige, iz katere bi mogel svojo učenko učiti čitati, a pan Simon ni imel nijedne. Premetal je gromado koledarjev, vzal s police nekaj kronik, a nikjer niti besedice nemščine. Zatekel se je k pisarju. Ta je imel dve nemški knjižici, a bila sta zbornika nemškega prava in pisar jih je rabil. Nazadnje je iztaknil za omaro nekakov Navod k zdravju ter ga dal panu Simonu, ki je odbitelj užij kot z dragocenim plenom. (Dalje prih.)

šel. Vedno bolj se vidi, da se je njegov upliv tudi previsoko počeval. S svojim postopanjem proti državnem zboru, si bivši kancelar ni dobil naklonjenosti parlamentarcev in zatorej ve, da bi v državnem zboru posebne slave ne žel.

Belgijskega prestolonaslednika smrt.

Iz Pariza prihajajo vesti, da princ Balduin Flandernski ni umrl naravne smrti, ampak na tragičen način. Ljubezen bila je povod njegovi rani smrti. Imel je intimno znanje z gledališko pevko Sanderson, katero je vzdrževal knez de L... (Ligne?). Kralj, ki je zaradi te zveze za svojega nečaka v skrbéh, hotel ga je imenovati majorjem in poslati v Antwerpen. Princ Balduin je to hvaležno odklonil, šel pa v Antwerpen, da obišče tamšnjega guvernerja, ki je bil zanj že stanovanje pripravil. Prišedši nazaj v Bruselj, peljal se je nemudoma v „Hôtel de Suède“, kjer ga je gospa Sanderson pričakovala. Dvojica bila je že nekaj časa vkupe, kar prileti knez de L. z revolverjem v roki v sobo in ustrelil princa v ledja. Ranjenec ubežal je iz sobe, a na stopnicah se spodtaknil in pal v prvo nadstropje, kjer so ga prestrašeni sluge pobrali. Pri padcu zlomil si je bil nogo. V sled tega dogodka nastala je velika zmešnjava v hôtelu, vse begalo je sem ter tja in pripovedovalo si, kaj se je zgodilo. Še le pozneje došel je ukaz, da je o tem molčati, a bilo je že prepozno. Ranjenega prestolonaslednika prepeljali so v grofa Flandernskega dvorec, kjer je še isti večer umrl.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 21. februarja. [Izv. dop.]

Za vodstva ranjega gosp. Fischerja oglašil se je „Slov. Narod“ večkrat o naši gimnaziji, ter protestoval odločno proti takratnemu postopanju gledé učeče se mladine. Bil je pa tudi že skrajni čas, kajti spodkopavala so se tla naši gimnaziji tako, da smo morali opozoriti državnega poslanca, kateri je stopil k učnemu ministru in ga interpeloval, kaj se namerava z našo gimnazijo. Gosp. Fischer je kmalu odšel „sine crux“ in na njegovo mesto je stopil vrli g. S., kateri je z mirno pa energično svojo naravo pouzdignil zavod do stopinje, da je zaslul. — Dijaško prognaustvo se je ustavilo — bil je odslej jeden „gospodar“, jeden „oče“ na gimnaziji, dijaki gibali so se prosteje v meji šolskih zakonov in vladal je blagodejni mir v „hiši“. — Ako smo dobro poučeni, ne vemo, nekako pa slutimo, da hočejo sedaj nekateri podložni večjo „besedo“ imeti nego „oče“; kajti „oče“ so bolj mirni, tudi sitni neso, le imeli bi radi to — kar je prav. To dobroto menita menda uporabiti gospoda F. in dr. M. in močita vsak svojo leskovko ter adrihata po neubogljivih „buticah“ ne gledé na resni položaj ubogih starišev. Zakaj bi pa ne, saj je tudi kozel mogočen in ponosen, kadar zvonec nosi — povsod je prvi! Toda ad rem! Znao je, da šolski statuti ne prepovedujejo višjim šolcem poštenih veselici in krčem. To tudi gosp. Gautsch dovoli in še več, — naš prof. g. F. pa pravi, da ne pusti. Po hudem boji se je jedenkrat pri „konferenci“ sklenilo, da smejo dijaki bodi si v čitalnici ali kazini sem pa tja veselice obiskati, da se saj v obnašanju toliko privadijo —, da neso popolnoma „divji“ in ker je dokazano, da se dijaki, kateri se malo prosteje gibljejo, na vseučilišči tako hitro ne pogubé itd. To menimo bi morala tudi gg. profesorja F. in dr. M. vedeti; sosebno pa dobro opazujemo, da prvemu gospodu bi „parket“ nič ne škodoval, ako bi se ga malo bolje vadil in ne tako ogibal. —

Mi smo tega mnenja, da disciplina zahteva, ako „konferenca“ dovoli, da posamni profesor potem nema pravice na „svojo roko“ dijakom groziti, ako dijaki storé to, kar se je njim dovolilo pri „konferenci“. Uprašamo torej, po kakem načinu sme li gospod groziti in prepovedati — ima li res on prvo in zadnjo besedo na zavodu? Zakaj je citiral g. F. na elegantni Vodnikovih veselici onega mirnega in poštenega dijaka, kateri je prišel s sorodniki jako čislane obitelji? Po kakih pedagoških zakonih sme potem gosp. F. v šoli „pestiti“ tako, da je učenec videl, da mora gimnazijo zapustiti in se podati proč od svojih ljubljenih starišev? Želeli bi, ako bi se dotični gospod oče malo ganil in potrkal na mero-dajnem mestu — kako in kaj; — vse potrpeti tudi ni dobro. Mi stariši saj menimo, da ne pošiljamo otrok v šolo tja doli na „Turško“ in tudi nečemo, da bi oni zapustili zavod ko „neokretni bedaki“. Narodna prislovica pravi, da če je lok preveč napet, rad počí.

Bila je te dni zopet velikanska „inkvizicija“ blizu 40 veseličnjakov je stalo pred sodnim stolom

gg. F. in dr. M. Gosp. dr. M. je čital neko rimsko proskripcijo, gospod je imel zaznamovane celo minute onih nesrečnežev, kateri so bili na veselici vpošteni krčmi g. Kosa in to nekateri v spremstvu svojih gospodarjev, drugi zopet s stariši. Ta preiskava prouzročila je veliko hrupa in nemira mej stariši in pa našem mestu. Proti nekemu gospodu, kateri se je o tej krčmi nekako razžaljivo izrazil, bode se, kakor slišimo, sodnijski postopalo. Poštene hiše natolcevatí nihče nema pravice, tudi mogočni gospod profesor ne.

Gospod urednik, ne bi pisali, gnusi se nam cela reč, ali prisiljeni smo; kajti gradiva imamo še dovolj, če pa kdo od gospodov hoče kaj vedeti, mu utegnemo tudi ustreci. Dokaz cele naše pisave pa je —, da se bi pri upeljavi verske šole — starišem in učencem neizrečno dobro godilo. Dijaki bi smeli nositi dolge brke ko turški paša, kar sedaj gospod katehet ne vidi rad. Brrr — kar mrazi nas!

Od Drave 21. februarja. [Izv. dop.] Ko sem pregledoval tiskano poročilo o delovanju in stanju podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci za 1890. leto, čudil sem se, da ima to potrebno in prekornostno društvo med slovensko inteligenco samo 42 podpornikov.

Ali to ni sramota za nas?

Kje pa so tisti gospodje, ki so dobivali svoje dni podporo od društva?

Kako pa skazujejo zdaj svojo hvaležnost?

Ali bi ne kazalo objaviti imen teh nehvaležnežev? In slovenske posojilnice, kje ste ve? Zakaj se ne briga za slovenske dijake Mozirska, Šoštanj-ska, Ljutomerska, Ormoška posojilnica? Ali so skrb za revne slovenske dijake v Gradci prevzele samo Mariborska, Celjska in Ptuj-ska posojilnica, deželni zbor kranjski in štajerski? Skopost in umazanost Slovencev ne bode rešila, pač pa bode pripomogla k njih propadu!

Te vrstice sem napisal, da začno oni krogi vršiti svojo narodno dolžnost, koji so jo dosihdob zanemarjali.

Iz Kranja 21. februarja [Izv. dop.] Pri zadnjem ljudskem popisovanju upisalo se jih je tukaj 78 z nemškimi občevalnim jezikom. Mej temi so seveda razun kakih sedmih pravib Nemcev sami nemškutarji in neredni meščani, kateri večinoma jako slabo govore nemški, a mislijo da je „deutsche Umganssprache“ bolj „nobel“. Sicer pa z veseljem konstatujemo, da je od leta 1880. nad sto nemškutarjev splavalo po Savi in izrekamo le željo, da do prihodnjega ljudskega štetja sreča še ostale pamet.

Domače stvari.

— (Državnozborske volitve.) S Štajerskega dobili smo veselo vest, da je veliko upanja, da prodre tudi gospod dr. Josip Serbec. — Z Notranjskega smo dobili par kratkih dopisov, iz katerih je razvidno, da se volitve za dr. Ferjančiča ugodno vrše.

— (Volitev g. Gregorčiča na Goriškem) je zagotovljena. V Goriškem okraju bode imel dr. Tonkli k večemu 25 glasov, dr. Gregorčič pa nad 100. Poročila s Krasa so še ugodniša za dra. Gregorčiča. Ajdovski okraj je ves za Gregorčiča. Tako povzamemo „Eдинosti“, ki s prav toplimi besedami pozdravlja ta uspeh bratov na Goriškem.

— (Iz Istre:) V puljskem in poreškem okraji so po hudi borbi in strašanskem pritisku vendar hrvatski narodnjaki zmagali pri izboru volilnih mož. Živela hrvatsko-slovenska Istra!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) nabrali sta na maskaradi „Ljublj. Sokola“ dne 10. t. m. maski, predstavljajoči „Družbo sv. Cirila in Metoda“ in „Pošto“ 68 gld., in sicer prva 45 gld. 70 kr., druga pa 22 gld. 30 kr. Kot tretji v tej zvezi bil je gospod, ki neče biti imenovan. Ko to res izredno požrtovalno delavnost dotičnih gospodičin, ki ne želita biti imenovani, hvaležno naznanjamo, stavljamo ju v izgled z željo, naj bi našli mnogo posnemovalk. Živile!

— (Gospod vitez Waser) poslal je v svoji lastnosti kot predsednik deželnemu nadsodišču v Gradci vsem sodiščem naredbo, v kateri naglašá zle posledice protisemitizma. V gosp. Waserja očeh je protisemitizem politično-socijalno zlo, ki moti notranji mir in je opasno za osebno varnost. Gosp. Waser svari sodnike, da bi se očitno ne pridružili protisemitskemu gibanju, ker jim dolžností

stanu tega ne dopuščajo. „N. Fr. Presse“ piše precej obširno in z vidnim zadovoljstvom o tej naredbi.

— (Drugi domači koncert učencev „Glasbene Matice“,) ki je zaradi tesnih društvenih prostorov moral ostati omejen le na ožji krog, vršil se je v nedeljo popoldne prav izvrstno. Program bil je ta pot bolj obširen in je trajal skoro poldrugo uro. Griegov „Norveški ples“ igrali sta gospodičini Kati S. in Ivanka M. prav izborno. Trije učenci svirali so na violine s spremljevanjem na harmoniji Mozartov „Menuet“ in Schubertov „Uspavanka“, s spremljevanjem glasovira pa Haydenov „Presto alla Zingara“. Bili so Kv. P., Karol G. in Vil. M., spremljeval pa jih je učitelj g. Moser. Vse točke izvršile so se prav točno in bile živahno odobravane. Jan Gallov trospev „Spomlad“ pele so prav ljubko gospodične Marija D., Albina S. in Marija M. Smetanovo „Češka polka“ svirala je na glasoviru gospodična Adela P. Vse so žele mnogo pohvale. G. Pavšek pel je dva samospeva: Zajčovo „Domovini“ in Gerbičovo „Milotinke“ s simpatičnim svojim glasom prav izvrstno ter se pokazal lepo napredujočega učenca prof. Gerbiča, spremljevala je gospodična T. Velik koncert za violino izvedel je učenec Kv. P. prav dobro in pokazal, kako daleč je došel po štiriletnem pouku v „Glasbeni Matici“. Spremljeval je na glasoviru učitelj Moser. Zadnje točko programa izvršila je z znano spretnostjo gospodična Ana L. namreč Chopinov „Valček“ in „Mazurko“ in Mendelsohnovo „Lovsko“ ter bila živahno odobravana. Te kratke črtice kažejo jasno, kako uspešno deluje „Glasbena Matica“ in kako opravičena je bila moja trditve, da se nam iz teh skromnih domačih koncertov utegnejo sčasoma roditi prav lepi muzikalni „jour-fixi“, kateri bodo jako blagodejno uplivali na razvoj našega domačega muzikalnega gibanja. Želeti bi le bilo, da bi se mogli vršiti v bolj širokem okviru, ker se bode gotovo zanje zanimalo vedno bolj in bolj večji krog glasbeno umetnost ljubečih prijateljev društva, nego je to dozdej bilo mogoče zaradi omejenih društvenih prostorov. Na vsak način naj se marljivo goji ta srečna misel društvenega odbora, ker se tako podaje učencem lepa prilika utrijevati se v samostojnem nastopanju. Iz teh domačih koncertov dal se bode potem v teku nekaterih mesecev sestaviti prav lep in zanimiv program za večji koncert, namenjen za neomejeno javnost. —i.

— (Vrsta porotnih obravnav,) katere se prične dne 2. marca je doslej sledeča: Dne 2. marca: I. obravnava: Anton Zupan, hudodelstvo požiga; II. obravnava: Liza Golob, hudodelstvo tatvine. 3. marca: I. obravnava: France Križnar, hudodelstvo uboja; II. obravnava: Matvez Dolinar, hudodelstvo uboja. 4. marca: I. obravnava: Jakob Kos, hudodelstvo uboja; II. obravnava: Martin Hribar, hudodelstvo tatvine. 5. in 6. marca: Tiskovna pravda zoper list „Brus“. 7. marca: I. obravnava: Peter Furlan, hudodelstvo tatvine; II. obravnava: Janez Japelj, hudodelstvo uboja. Dve ali tri obravnave se še razpišejo. Konec bode gotovo 11. marca.

— (Iz Gradca:) Tukaj imamo društvo, znano pod imenom „Selbsthilfs-Genossenschaft“. Društvo obstoji že deset let in je imelo dne 13. t. m. svoj občni zbor, pri katerem so se vsa poročila razmotjavala tako gladko, kakor na motvozu. Ravnateljstvu dal se je absolutorij, sploh pa vihtela kadilnica na vse strani in hvala sipala se je iz polnih vreč. Mej drugim sprožilo se je bilo tudi vprašanje o zvezi vseh na Štajerskem delujočih zadrug in urednik Stradner je vprašal, se je li ozir jemal na to, da so v deželi tudi zadruge, katerih poslovni jezik ni nemški. Da bi take zadruge vzeli v „Zvezo“, to bi se ne moglo priporočati niti iz kupčijskih, niti iz narodnih nagibov. Vsled tega so slovenske zadruge in slovenske posojilnice izključene iz te „Zveze“, v katero bi se gotovo nobena ne bila zglasila, ker si sme vsaka le v srečo šteti, da nema nič posla in občevanja s takimi društvi, kateršno je baš „Selbsthilfs-Genossenschaft“, v kateri mora biti jako veliko gnilega, kakor kaže najnovejši dogodek. Na občnem zboru šlo je, kakor rečeno, vse gladko, isto tako pri banketu, prirejenem povodom društvene desetletnice. Vrstila se je napitnica za napitnico, proslavljali so se vsi člani ravnateljstva in nadzorništva, mej drugim tudi ravnatelj Fleischmann, ki je „mit Umsicht und Thatkraft“ zadrugi na čelu in čegar delovanje zaslučuje največje spoštovanje. Vse to godilo se je dne 13. t. m. Dne 18. t. m. je pa ravnatelj Fleischmann umrl in

bil v petek dne 20. t. m. jako slovesno pokopan. Vsa društva in vsi dostojanstveniki spremljali so ga k večnemu počitku. Predvčerajšnja „Morgenpost“ (z dne 22. t. m.) pa je priobčila gotovo vest, da se je bil Fleischmann zastrupil, ker je zadrugo goljufal najmenj za 95.000 gld., večji primankljaj še pride na dan. Slovencev in slovenskega denarja ta zadruga ne mara. Hvala Bogu! Samomorilec Fleischmann bil je član vseh ultranemških društev, v prvi vrsti nemškega „Schulvereina“ in društva „Südmark“. Ime njegovo je tudi v Ljubljani znano, ker je obitelj Fleischmannova imela prodajalnico na Mestnem trgu v Ljubljani in se je pred leti od tukaj preselila v Gradec. — Včerajšnja „Tagespost“ tudi že javlja, da nedostaje 60.000 gld.

— (V Celji) umrl je te dni gospod Moriz Schwarzenberg, notar v Gornjemgradu, poprej notar na Vranskem, pred leti pa državnega pravdnika namestnik v Celji.

— (V Gorici) umrla je dne 19. t. m. gospa grofinja Helena Lanthieri, mati gospoda grofa Karola Lanthierija, graščaka v Vipavi v 75. letu svoje dobo.

— (Bosensko-hercegovski vojniki na Dunaji.) Kakor poroča „Fremdenblatt“, bodo po letošnjih velicah vojaških vajah prišli trije bosensko-hercegovski bataljoni na Dunaj, kjer bodo nameščeni namestu treh bataljonov 49. pešpolka, kateri odidejo v Krems.

— (Celjsko učiteljsko društvo.) Pri občnem zboru v Celji dne 8. febr. t. l. konstituiral se je odbor za l. 1891 tako-le: Ant. Brezovnik, učitelj v Vodnjaku, prvosednik; Armin Gradišnik, učitelj na Hrastniku, njega namestnik; Boštjan Kregar, učitelj na okolič. šoli v Celji, blagajnik; Ivan Stukelj, učitelj na Svetini, tajnik; Ignacij Supan, učitelj na Teharjih, pevodja; Brinar Frančišek in Pustišek Ožbald, prvi učitelj v Loki, drugi v Blagovici, — odbornika. — Odbor le-ta nam je porok, da bode učiteljsko društvo Celjsko ko doslej tako tudi v prihodnje vsekar povzdignilo svoj glas, kadar gre braniti korist šole ter ugled učiteljskega stanu!

— („Slovansko pevsko društvo“) v Trstu napreduje, kakor poroča „Edinost“, jako dobro in se kaj marljivo pripravlja za svoj prvi koncert, kojega priredi drugi mesec; tako močnega zbora Tržaških pevcev nismo čuli že dolgo vrsto let v Trstu. Hvala gre tudi gospodičinam pevkam, koje kaj marljivo zahajajo v pevsko kolo. Zaključujemo z iskreno željo, da bi zanimanje za to krasno društvo ne počelo pešati, ampak da bi še rastlo.

— (Bralno društvo pri sv. Ivanu pri Trstu) sklenilo je v zadnji odborovi seji s prihodnjim tednom pričeti redne poučne večere. Za sedaj so določeni trije dnevi: v torek bode predaval M. Kamušič zgodovino in somatologijo (pouk o človeškem telesu s posebnim ozirom na zdravje); v sredo in petek bode praktični pouk v računstvu in geometriji podučeval Ant. Germek. Pozneje bodo sledili tudi pouki o stavbarstvu in vrtinarstvu; prvo bode predaval strokovnjak g. Anton Trobec, drugo pa g. J. Udovič. Prvi poučni večer prične danes ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Upati je, da se vsi udje udeležijo ter pripeljejo še druge.

— (Potresi) bili so dne 17. t. m. razun v že naznanjenih krajih tudi v Petrinji, v Karlovcu in Sjeničaku okolu poltretje ure ponoči. Bili so precej močni.

— („Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj“) imelo bode, ker je namestništvo potrdilo pravila, svoj glavni zbor v nedeljo 1. marca popoldne ob 4. uri v Velenji v gostilnici g. Skaze.

— (Nova pošta.) V nedeljo 1. marca odprla se bode nova pošta pri sv. Janezu pri Arneži na Štajerskem.

— (Nesreča na železnici.) Na Reškem kolodvoru povozil je vlak necega finančnega stražnika, ki je na mestu bil mrtev.

— (Čitalnica v Mariboru) priredi naslednje veselice: Razun dne 22. t. m. (to je bilo predvčeraj) bodo še „jour-fixe“ s predavanjem dne 1. in 22. marca, dne 8. marca „jour-fixe“ s tombolo in dne 19. marca petje in gledališka predstava.

— (Uboga bogatinka.) Te dni so vsprejeli v mestno bolnišnico v Trstu neko žensko razcapano in umazano, na prvi pogled jako sestra-

dano in lačno. Ko je bila že v bolnici, jela jo je neka postrežnica preoblačiti v čisto perilo. A veliko je bilo njeno začudenje, ko je zapazila, da jej izpod obleke padajo lepi bankovci, ki jih je tamkaj skrila. To je pač bila skrajna skopost.

— (Posojilnica v Mariboru) izdala je računski sklep za preteklo deveto upravno leto. Razvidno je iz njega, da ta posojilnica uprav izvrstno napreduje. Vsega prometa bilo je 823.670 gld. 68 kr. Število društvenikov naraslo je na 1808, deleži na 40.680 gld., hranilne uloge na 495.970 gld. 35 kr., posojila na 491.496 gld. 32 kr., rezervni zaklad na 24.382 gld. 38 kr., čistega dobička je bilo 9468 gld. 29 kr. V ravnateljstvu so bili gg.: dr. Jernej Glančnik, F. Binlechner, J. Rapoc, F. Ferk, dr. J. Križanič, M. Berdajs, J. Supan, P. Simon, v nadzorništvu: dr. J. Mlakar, dr. F. Terč, dr. Ferd. Dominkuš, J. Majcigar, F. Kočevar, Fr. Dolenc.

Častiti centralni volilni odbor!

Ker se je za mesto državnega poslanca dolenjskih kmetskih občin Kočevske volilne skupine prijavilo nepričakovano število kandidatov in ker se je bati, da bi razcepljenje volilnih glasov utegnulo biti narodni stvari in blaginji domovine na kvar, prosim vzeti na znanje, da jaz svojo oglašeno kandidaturo umaknem ter prosim one častite gg. volilce, ki so blagovolili moje kandidaturo usprejeti, naj dne 3. marca glasujejo za onega kandidata, katerega bode centralni volilni odbor priporočal.

V Celovci dne 22. februarja 1891.

Jakob Hren.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 23. februarja. Jutri bodo v Budimskem dvorcu pod predsedstvom cesarjevim vojaška posvetovanja, katerih se bode udeleževal tudi nadvojvoda Albreht.

Budimpešta 23. februarja. Jutri pridejo semkaj: vojni minister Bauer, načelnik generalnemu štabu Beck, generalni ženijski nadzornik Salis-Soglio in generalni konjiški nadzornik Gemmingen-Guttenberg.

Serajevo 23. februarja. V Nevesinji bil danes močen valovit potres od jugozahoda proti severovzhodu.

Varšava 23. februarja. Aleksander Bartovski, ki je igralo Visnovsko v jezi umoril, bil je obsojen na osemletno prisilno delo.

Beligrad 23. februarja. Novo ministertvo sestavljeno je tako: Nikola Pašić, predsedstvo brez portfelja; Miko Gjorgjevič, vnvanje zadeve; Jovan Gjjaja, notranje zadeve; Vuič, finance; Velimirovič, zgradbe; polkovnik Raša Miletič, vojsko; Taušanović, trgovino in narodno gospodarstvo; Andro Nikolič, uk in bogočastje; Giga Geršić, pravosodstvo.

Rim 23. februarja. V provinciji Potenzi močno sneg zapadel, na nekaterih krajih po tri metre na debelo. Vsa dela so ustavljena. Živeža v mnogih krajih ni več.

Pariz 23. februarja. „Figaro“ priobčil je dopis iz Pariza, v katerem se naznanja, da bodo Bismarcka postavili pred vojaško častno sodišče. Povedalo se bode, da nemški vojak brez višjega dovoljenja ničesar objavljati ne sme. Kazen bode le moralna, preganjali pa se bodo listi, ki pišejo v njegovem zmislu. Misli se tudi, da je Šuvalov samo zaradi tega šel v Friedrichsruhe, da bi se v Berlinu onemogočil, ker bi že davno rad ostavil to mesto.

Lisbona 23. februarja. Vsi republičanski klubi po vsej deželi so se zatvorili.

London 24. februarja. Dolenja zbornica je zavrгла s 124 proti 52 glasom Labouchere-ov predlog, da bi se število vojakov znižala na 3320 mož, kot protest proti stalni okupaciji Egipta. Fergusson izjavil, da je nemogoče, določiti, katerega dne bode Anglija ostavila Egipt.

Razne vesti.

* (Svetovni poštni kongres na Dunaji) sešel se bode 20. maja t. m., ter zboroval več tednov. Skoro vse evropske in tudi nekatere izvanevropske države poslane bodo zastopnike, katerih bode kacij 150. Razgovarjalo se bode mej drugimi stvarmi tudi o pridruženji Kitajske, avstralskih kolonij in transvalške države k svetovni poštni

zvezi. Glede na veliko važnost tega kongresa je vlada ustavila v letošnji budget za stroške donesek 200.000 goldinarjev.

* (Električna železnica mej Dunajem in Budimpešto) se ne bode gradila. Kakor so namreč poročila iz ogerske prestolnice trgovinski minister ni dal dovoljenja za pripravljajna dela te železnice. Vsled tega je ta projekt definitivno odklonjen.

* (Požar v carskej palači.) V carski Aničkovi palači nastal je dne 18. t. m. požar v sobanah carice. Ogenj se je kmalu pogasil. Car sam, ki je bil baš navzoč v palači, vodil je gašenje ognja.

* (Fonografiški koncert.) Te dni bil je v Novem Jorku fonografiški koncert. Izbrano občinstvo slušalo je zanimanjem glasove znamenitih umetelnikov iz raznih dežel.

* (Zanimiva najdba.) V Frankfurtu ob Majnu našli so te dni poštarški zaboj s pismi iz l. 1584. Večinoma so ta pisma adresovana iz Italije v Nizozemsko. Prenesli so jih v Berolinski poštarški muzej, kjer jih proučavajo tamošnji učenjaci.

* (Nesreča po dinamični patroni.) V Požunu našla sta dva dečaka, stara okoli 10 let, na ulici dinamično patrono, s katero sta se igrala. Nakrat se patrona razprši in oba dečaka bila sta hudo poškodovana na rokah in na glavi.

* (Požar v bolnici.) Pretekli teden pogorel je del katoliške Marijine bolnice v Rochesteru. Ognjegasci rešili so 250 bolnikov in 19 nun. Več nun poskakalo je iz strahu skozi okna, ter so se teško poškodovale. Jeden ognjegasec bil je smrtno ranjen.

* (Velika povodenj v Ameriki) Mesto Johnston v Pensilvaniji je mnogo trpelo po hudi povodnji. Več mostov vzela je voda, na stotine hiš je brez stanovalcev. Voda naraščala je tako naglo, da so iz gorenjih nadstropji ljudi morali reševati z čolni. Velika tovarna za izdelovanje železa je preplavljena, in vsled tega več tisoč delavcev brez dela.

* (Top se je razlezel) pri strelnih vajah na otoku Saint Michel in so bili poveljnik otoka in dva topničarja teško ranjeni.

* (Nesreča na morji.) V noči 22. t. m. zadela sta skupaj dva poštna parobroda „Ipswich“ in „Queen“. Prvi vozil je iz Antverpepa v Harwich, drugi iz Londona v Rotterdam. Parobrod „Queen“ bil je tako hudo poškodovan, da se je potopil v petih minutah. Šestdeset potovalcev rešilo se je v malih čolnih, deloma pa poskakalo v morje, opazavši se z rešilnimi pasovi. Rešili so vse, izvzemši sedem mornarjev, ki so utonili.

* (Zaljubljen stavec) V Berolinu zaljubljen je 73 letni zasobnik B. v neko mlado igralko, ter jej začel dopisavati. Ker mu je pa igralka odločno odgovorila, da neče ničesar o njem vedeti, prerezal si je zaljubljeni stavec glavno žilo na levi roki z britvijo, ter umrl vsled okrvajenja.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpé na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-2)

Piccoli-jeva esenca za želodec
je želodec krepčujoče, razmečujoče, zlato žilo (hemoroide) in gliste odpravljajoče zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:
23. februarja.
Pri **Matičci:** Ulrich iz Spleta. — Erhovnic iz Ribnice. — Schwarz iz Gradaca. — Kružner iz Prage. — Corá Gentilomo iz Trsta. — Ratz, Komanitsch, Hornung, Bertha, Buxbaum, Markewski z Dunaja. — Pl. Alpi iz Trsta.
Pri **Stonu:** Rausnitz, Herz, Henkel, Köibl, Kohn, Rosenthal, Kalab, Silbermann, Jakschitz, Hofbauer z Dunaja. — Bidoli s soprogo iz Trsta. — Novak iz Prage. Leitner iz Lienza. — Weiser iz Zagreba. — Spitz, Schliesinger iz Pečuha. — Fischer iz Budimpešte.
Pri **avstrijskem cesarju:** Mally iz Spodnje Idrije. Bukove iz Ljubljane.
Pri **južnem kolodvoru:** Zock iz Trsta. — Kopf iz Metlike.

Umrli so v Ljubljani:
21. februarja: Jovana Žorž, delavčeva hči, 23 mes., Florijanske ulice št. 33, za vnetjem možgan.
22. februarja: Reza Tomel, gostija, 70 let, Rožne ulice št. 35, za plućnim emphyzomom. — Milka Pogačnik, gostilničarjeva hči, 6 mes., Kvojaške ulice št. 3, za plućnico.
23. februarja: Štefanija Lugek, hranilničnega uradnika hči, 6 let, Vegove ulice št. 8, za jetiko. — Urša Lavrič, gostija, 71 let, Hrenove ulice št. 6, za oslabiljenjem.
V deželni bolnici:
20. februarja: Marija Hlad, gostija, 76 let, za oslabiljenjem.
22. februarja: Marija Koše, šivilja, 30 let, za mrzlico.

Loterijske srečke 21. februarja.
V Trstu: 90, 14, 28, 44, 26.
V Linci: 71, 79, 17, 14, 1.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. febr.	7. zjutraj.	751.9 mm.	-9.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	750.8 mm.	0.8° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	750.5 mm.	-3.4° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -4.1°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza
dne 24. februarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta . . . . . gld.	91.90	91.85
Srebrna renta	91.80	91.85
Zlata renta	110.05	109.70
5% marcna renta	101.90	102.00
Akcije narodne banke	988	988
Kreditne akcije	306.25	306
London	114.80	114.90
Srebro	—	—
Napol.	9.11	9.12
C. kr. cekini	5.45	5.45
Nemške marke	56.82 1/2	56.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	—	105
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	220

Vsak slovenski gospodar, ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi Kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60-21)

Solicitator
z večletno odvetniško in notarsko prakso in tudi koncepiranja zmožen, prevzame službo tudi na deželi. — Dotični dogovori pod „Solicitator 300“ Ljubljana poste restante. (145-1)

Učenec
vsprejme se takoj v trgovino manufakturnega blaga v Ljubljani. (147)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Brnski sukneni ostanki
2-10 metra za celo zimsko sukno. — **Palmerston gld. 5.50.**
Sukneni ostanki
2-10 metra za celo zimsko sukno. Mandarin v vseh barvah v zalogi, jako fine baže **gld. 9.—.**
Sukneni ostanki
3-10 metra za vso zimsko obleko **gld. 5.—.**
Loden
za lovske sukne 2-10 m. **gld. 5.—.**
Sukneni ostanki
za cele hlače, progasti ali križasti, 1 ostanek velja **gld. 3.50.**
Svilneno grebenasto sukno
le najnovejše v prog. 1 cele hlače **gld. 6.—.**
Blago za uniforme
ces. kr. uradnikov, financ, veteranskih društev in požarnih bramb po najnižjih cenah. (789-19)

Bernhard Ticho
BRNO
Zelny trh št. 18.
Razpošilja se proti povzetju.
Uzorec pošiljajo se zaastonj in franko.
Elegantno opravljene karte za uzorec le najnovejše v bogati izberbi pošiljam na zahtevanje gosp. krojaškim mojstrom.

Hiša za kupčijo in krčmo
z gospodarskimi poslopi in nad 3 orala zemlje pri cerkvi sv. Tomaža nad Veliko Nedeljo proda se takoj pod ugodnimi pogoji. — Več se poizvé pri Alojziji Mikl-u v Ormoži. (146-1)

Jako dobro obiskana (136-2)
trgovina z mešanim blagom
v znatnem trgu na Dolenjem Štajerskem, kjer je sedež okrajnemu sodišču, pri južni železnici, proda se takoj zaradi starosti z ugodnimi pogoji. Vpraša naj se pri upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Prodaja drevesnih sadik.
V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom in v Gradišči pri Ljubljani odda se prihodnjo spomlad okolu šest milijonov drevesnih sadik proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanem in odneskom do železnice ali do pošte uplača za triletne smreke 1 gld. 50 kr. in za dveletne mecesne 2 gld.
Naročila vsprejema proti uplačilu spadajočega zneska c. kr. deželno gozdno nadzorništvo za Kranjsko v Ljubljani.
Od c. kr. deželnega gozdarskega nadzorništva za Kranjsko. (141-1)

Alojzij Korsika
Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.
Odlikovana: umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.
Podružnica: Selenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. poš. in telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev za grobe in mrljše, s trakovi mnogovrstnih barv in baž ter z napisl. Ima pa tudi veliko zalogo suhih vencev od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo vrtnih in poljskih semen, največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz taci krajev, da jim naše podnebeje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh neso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, da so semena njegova pristna in kaljiva.
Podpisane prevzema tudi kinčanje grobov in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jim izvršuje hitro, fino in po najnižji ceni. Pri njem dobivajo se tudi raznovrstne rastline in ovetlice v loncih.
Za obilno naročevanje priporoča se z odličnim spoštovanjem
Alojzij Korsika. (143-1)

Novo živilo
„Zea“
ima dvakrat toliko redilnih snovij kot riž, je za juho, mlečne in močnate jedi, sočivje i. t. d. uporabljiva, kot najboljšo in najzdravješe ter najcenejše živilo priznana in se dobi v skoro vseh prodajalnicah za moko in specerijsko blago.
Kuharske bukve zastonj in franko.
Bratje Hirschfeld & Co.
c. kr. priv. tovarna za „Zea“, ječmenček in phani grah.
Dunaj, II. (28-5)